



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Václavem Trajerem, ve věci

žalobce: J. B., narozený „X“,
bytem „X“,

proti

žalovanému: Ministerstvo práce a sociálních věcí,
sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha 2,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 11. 2017, č. j. MPSV-2017/212898-421/1,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se svou žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 21. 11. 2017, č. j. MPSV-2017/212898-421/1, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce ČR – krajská pobočka pro hlavní město Praha, ze dne 14. 8. 2017, č. j. ABJ-4501/2017-09/06, kterým byl žalobce ode dne 28. 6. 2017 vyřazen z evidence uchazečů o zaměstnání z důvodu maření součinnosti s úřadem práce.

Žaloba

2. V žalobě žalobce namítal, že správní orgány nezohlednily jeho vážný a dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který mu výrazně omezuje společenský styk, zvláště za

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

nepríznivého počasí. Dále namítal, že správní orgány nezohlednily jeho prokázanou snahu ke spolupráci, když se snažil o kontakt s úřadem v náhradním termínu.

Vyjádření žalovaného k podané žalobě

3. Žalovaný zevrubně zrekapituloval průběh správního řízení. Následně zdůraznil, že nebylo nijak objektivně prokázáno ze strany žalobce, že by mu jeho zdravotní stav dne 28. 6. 2017 znemožnil dostavit se na úřad práce. Žádná z doložených lékařských zpráv nedokládá, že by žalobce nebyl schopen za určitého počasí v důsledku svého zdravotního stavu se dostavit na úřad práce. Další lékařské zprávy dokládají pracovní neschopnost žalobce od 18. 7. 2017. To nemohlo mít dle žalobce vliv na možnost dostavit se na úřad práce dne 28. 6. 2017. Danou pracovní neschopnost tedy nelze považovat za vážný důvod na straně žalobce, pro který by se žalobce nemohl právě dne 28. 6. 2017 dostavit na úřad práce. Dále žalovaný zdůraznil, že žalobce v rámci správního řízení nenamítal problémy se zdravotním stavem. Až v žalobě uplatněnou námitku tedy považuje žalovaný za účelovou.
4. Dále žalovaný konstatoval, že žalobce se na úřad práce dostavil až dne 30. 6. 2017, tedy dva dny po stanoveném termínu. Tvzení, že se na úřad dostavil již 29. 6. 2017, nijak nedoložil. Dále žalovaný zdůraznil, že uchazeč o povolání je povinen dostavit se na úřad práce v přesně stanoveném termínu a zákon neupravuje žádnou časovou toleranci. Proto dle názoru žalovaného nebylo možné nijak zohlednit pozdější dostavení se žalobce, za situace, kdy se ve stanoveném termínu nedostavil bez uvedení vážných důvodů. V tomto směru odkázal žalovaný na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 12. 2007, č. j. 4 Ads 122/2007-55.

Replika žalobce

5. Na vyjádření žalovaného reagoval žalobce replikou, ve které zdůraznil, že v důsledku vyřazení z evidence pro takovou banální věc jako je zmeškání domluvené schůzky žije pouze ze sociálních dávek a musí jej finančně podporovat rodiče. Zdůraznil, že již deset dní před pracovní neschopností mu bylo velice těžko, měl nafouknuté břicho. Byl odvezen záchrannou službou do nemocnice a následně mu byla zjištěna dysfunkce jater.

Posouzení věci soudem

6. O žalobě soud rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalobce s tímto postupem výslovně souhlasil a žalovaný se po řádném poučení, že může vyslovit nesouhlas s rozhodnutím věci bez jednání a že nevyjádření se v určené lhůtě je považováno za souhlas, k nařízení jednání nevyjádřil.
7. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí prvního dílu hlavy druhé s. ř. s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ust. § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlédnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu, nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

8. Z obsahu správního spisu vyplývá, že žalobce měl stanovený termín schůzky na úřadu práce na den 28. 6. 2017 v 14. 45 hodin. Tuto skutečnost dokládá zápis v kontaktním listu uchazeče o zaměstnání opatřený podpisem žalobce. Na tuto schůzku se žalobce nedostavil. Na úřad práce se žalobce dostavil dne 30. 6. 2017 a ke zmeškané schůzce uvedl, že se nedostavil z důvodu bouřky. Tato skutečnost je rovněž zachycena v kontaktním listu uchazeče o zaměstnání a zápis je doplněn o podpis žalobce, a to včetně informace, že se žalobcem bude zahájeno řízení o sankčním vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání. Správní řízení bylo se žalobcem zahájeno a následně bylo Úřadem práce České republiky, krajská pobočka pro hlavní město Prahu, vydáno rozhodnutí ze dne 14. 8. 2017, č. j. ABJ-4501/2017-09/06, kterým byl žalobce vyřazen z evidence uchazečů o zaměstnání. Proti tomuto rozhodnutí žalobce podal včasné odvolání, ve kterém uvedl, že dne 28. 6. 2017 čekal na vlakovém nádraží v Horních Počernicích na vlak do Vysočan. Při čekání mělo být hlášeno zpoždění vlaku 30 minut a následně se změnilo na 20 minut. Pak se měla strhnout obrovská bouře s krupobitím a větrem, která měla trvat skoro dvě hodiny. Žalobce uvedl, že se rozhodl využít jiné dopravy, ale v důsledku bouře autobusy nejezdily. Následně celý promočený cestu vzdal, neboť by se nedostal na úřad práce před koncem úředních hodin. Žalobce uvedl, že na úřad práce přišel následující den, ale odpovědnou pracovníci nezastihl. Dostavil se na úřad práce tedy dne 30. 6. 2017. Opět ji nezastihl, ale vzkázal po vrátném, že se dostavil. Následně v pátek 1. 7. 2017 zastihl odpovědnou pracovníci úřadu práce.
9. Podstata námitek žalobce spočívá v tvrzení, že správní orgány obou stupňů, nesprávně zhodnotily důvody, pro které se nemohl dne 28. 6. 2017 dostavit na úřad práce. V dané věci se tedy jedná především o posouzení otázky, zda se žalobce nedostavil předemtného dne na úřad práce bez vážných důvodů ve smyslu § 5 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, (dále jen „zákon o zaměstnanosti“) dopustil se tak maření součinnosti s úřadem práce a byl tudíž dán důvod pro vyřazení stěžovatele z evidence uchazečů o zaměstnání ve smyslu § 30 odst. 2 písm. f) zákona o zaměstnanosti.
10. Podle § 30 odst. 2 písm. f) zákona o zaměstnanosti, úřad práce uchazeče o zaměstnání z evidence uchazečů o zaměstnání rozhodnutím vyřadí, jestliže bez vážných důvodů maří součinnost s úřadem práce (§ 31 zákona o zaměstnanosti).
11. Podle § 31 zákona o zaměstnanosti, uchazeč o zaměstnání maří součinnost s úřadem práce, jestliže: a) je podle lékařského posudku schopen plnit povinnosti vůči úřadu práce, a přesto je neplní, b) neprojedná doporučené zaměstnání ve lhůtě stanovené úřadem práce, c) se nedostaví na úřad práce ve stanoveném termínu bez vážných důvodů [§ 5 písm. c) zákona o zaměstnanosti], d) neplní povinnosti stanovené v § 21 zákona o zaměstnanosti, nebo e) jiným jednáním zmaří nástup do zaměstnání.
12. V dané věci byl stěžovatel z evidence uchazečů o zaměstnání vyřazen proto, že mařil součinnost s úřadem práce tím, že se nedostavil na úřad práce ve stanoveném termínu bez vážných důvodů [§ 31 písm. c) ve spojení s § 30 odst. 2 písm. f) zákona o zaměstnanosti]. Podle § 5 písm. c) zákona o zaměstnanosti vážné důvody spočívají v 1. nezbytné osobní péči o dítě ve věku do 4 let, 2. nezbytné osobní péči o fyzickou osobu, která se podle Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

zvláštního právního předpisu považuje za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II (středně těžká závislost), ve stupni III (těžká závislost) nebo ve stupni IV (úplná závislost), pokud s uchazečem o zaměstnání trvale žije a společně uhrazují náklady na své potřeby; tyto podmínky se nevyžadují, jde-li o osobu, která se pro účely důchodového pojištění považuje za osobu blízkou, 3. docházce dítěte do předškolního zařízení a povinné školní docházce dítěte, 4. místě výkonu nebo povaze zaměstnání druhého manžela nebo registrovaného partnera, 5. okamžitým zrušení pracovního poměru zaměstnancem podle § 56 zákoníku práce, 6. zdravotních důvodech, které podle lékařského posudku brání vykonávat zaměstnání nebo plnit povinnost součinnosti s Úřadem práce - krajskou pobočkou Úřadu práce a pobočkou Úřadu práce pro hlavní město Prahu (dále jen „krajská pobočka Úřadu práce“) při zprostředkování zaměstnání, nebo 7. jiných vážných osobních důvodech, například etických, mravních či náboženských, nebo důvodech hodných zvláštního zřetele. Případnou existenci závažných důvodů musí uchazeč o zaměstnání tvrdit a prokázat.

13. Z uvedené právní úpravy [§ 30 odst. 2 písm. f) zákona o zaměstnanosti., ve spojení s § 31 písm. c) a § 5 písm. c) téhož zákona] je zřejmé, že pokud se uchazeč o zaměstnání nedostaví na úřad práce ve stanoveném termínu, bude z evidence uchazečů vyřazen. To však neplatí (z evidence uchazečů o zaměstnání vyřazen nebude) pokud doloží vážné důvody, pro které se nedostavil na úřad práce ve stanoveném termínu. Výčet vážných důvodů, které omlouvají nedostavení se na úřad práce ve stanoveném termínu, obsahuje ustanovení § 5 písm. c) zákona o zaměstnanosti pod body 1 až 7.
14. Jak vyplývá z provedené rekapitulace, žalobce v žalobě uvádí zdravotní problémy a současně odkazuje na skutečnosti, které dle jeho názoru představují důvody hodné zvláštního zřetele, ve smyslu § 5 písm. c) bod 6 a 7 zákona o zaměstnanosti omlouvající jeho neúčast při schůzce na úřadu práce ve stanoveném termínu.
15. Na tomto místě musí soud zdůraznit, že existenci závažných důvodů, které bránily žalobci se dostavit na plánovanou schůzku na úřadu práce, musí nejen tvrdit, ale i doložit. Žalobce ve své žalobě namítal, že správní orgány nezohlednily jeho vážný a dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav. K doložení svého zdravotního stavu žalobce předložil v rámci správního řízení lékařské zprávy ze dne 1. 6. 2017, 8. 6. 2017 a 22. 6. 2017 od MUDr. M. T. (ortopedie), lékařskou zprávu ze dne 20. 7. 2017 z Nemocnice na Bulovce, lékařskou zprávu ze dne 20. 11. 2017 od MUDr. H. B. (gastroenterologie) a rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti ze dne 18. 7. 2017. Soud konstatuje, že žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí popsal obsah předložených lékařských zpráv a dospěl k závěru, že tyto neprokazují žádný vážný důvod, který by mohl žalobci bránit v dostavení se na úřad práce ve stanoveném termínu. V tomto směru je tedy žalobou napadené rozhodnutí plně přezkoumatelné.
16. Lékařskými zprávami, které byly vystaveny před původně dohodnutým termínem schůzky na úřadu práce, jsou zprávy od MUDr. M. T. ze dne 1. 6. 2017, 8. 6. 2017 a 22. 6. 2017. Z těchto lékařských zpráv vyplývá, že si žalobce stěžoval na bolest levého kolenního kloubu a pohybového aparátu a bolestivosti C a L páteře. Závěr lékaře obsažený ve zprávě ze dne 22. 6. 2017 je, že fyzická práce jako zvedání břemen je pro žalobce nevhodná. Z obsahu uvedených lékařských zpráv dle soudu neplyne žádný důvod, který by odůvodňoval nedostavení se žalobce dne 28. 6. 2017 na schůzku na úřadu práce. Rovněž z uvedených zpráv nevyplývá, že by žalobce trpěl nějakým zdravotním problémem, který Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

by omezoval jeho společenský styk za nepříznivého počasí. Všechny ostatní lékařské zprávy předložené v rámci správního řízení byly vydány až po termínu původně plánované schůzky. Z uvedených zpráv a rozhodnutí o dočasné neschopnosti nevyplývají žádné skutečnosti, které by bylo možné zpětně vztáhnout k době původně plánované schůzky na úřadu práce. K tvrzení žalobce uvedenému v replice, že pociťoval potíže již deset dní před přiznáním pracovní neschopnosti, soud uvádí, že dle rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti tato pracovní neschopnost u žalobce nastala dne 18. 7. 2017, tedy ani potíže, které by limitovaly žalobce deset dní před počátkem pracovní neschopnosti, by nemohly ovlivnit jeho způsobilost dostavit se na schůzku na úřadu práce dne 28. 6. 2017. Žádné nové lékařské zprávy žalobce nepředložil ani se svou žalobou.

17. Pro úplnost soud podotýká, že žalobce v rámci správního řízení zdravotní potíže v době původně plánovaného termínu schůzky na pracovním úřadě vůbec nenamítal a vztahoval je pouze k otázce doručení oznámení o zahájení správního řízení.
18. S ohledem na výše uvedené dospěl soud k závěru, že námitka žalobce, že správní orgány nezohlednily vážný a dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobce, je zcela nedůvodná.
19. K námitce žalobce, že správní orgány nezohlednily následnou snahu žalobce ke spolupráci, soud konstatuje, že právní úprava obsažená v § 30 odst. 2 zákona o zaměstnanosti je kogentní a nedává správnímu orgánu prostor pro správní uvážení. Z platné právní úpravy vyplývá, že pokud dojde k naplnění skutečností uvedených pod písmeny a) až f) citovaného ustanovení, správní orgán musí vydat rozhodnutí o vyřazení uchazeče z evidence. Pokud tedy uchazeč o zaměstnání v případě nedostavení se na předem stanovenou schůzku na úřadu práce nedoloží existenci závažných důvodů pro své nedostavení, správní orgán rozhodne o jeho vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání a nemá možnost přihlížet k následné snaze uchazeče o spolupráci s úřadem práce. Ani tuto námitku tedy neshledal soud jako důvodnou.
20. S ohledem na shora uvedené skutečnosti soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl jako nedůvodnou.
21. Pro úplnost soud nad rámec vymezený žalobními námitkami konstatuje, že žalovaný v rámci odvolacího řízení za účelem posouzení pravdivosti tvrzení žalobce, že v důsledku bouře došlo k výluce na železniční trati, kterou chtěl využít k dopravě na plánovanou schůzku na úřadu práce dne 28. 6. 2017, kontaktoval Správu železniční dopravní cesty, státní organizaci, která mu přípisem ze dne 11. 9. 2017 sdělila, že dne 28. 6. 2017 na trati Praha Vysočany – Praha Horní Počernice nedošlo k omezení provozu v důsledku nepříznivých povětrnostních vlivů ani jiných důvodů a zpoždění na trati byla maximálně 5 minut. Uvedeným sdělením bylo dle soudu dostatečně vyvráceno tvrzení žalobce, že důvodem nedostavení se na plánovanou schůzku byl kolaps veřejné dopravy v důsledku velké bouře.
22. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a žalované náhrada nákladů řízení ze zákona nepřísluší, proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem 11. listopadu 2020

Mgr. Václav Trajer v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)